

ת"פ 41294/08/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עשאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41294-08-14 מדינת ישראל נ' עשאן

בפני כב' השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי ע"י
ב"כ עו"ד אור זך

נגד

נאשם

מוחמד עשאן ע"י ב"כ עו"ד אלעד אלימלך

גזר דין

1. הנאשם- מוחמד עשאן, הורשע על פי הודאתו ביום 18.3.15 בעבירות של קשר לפשע (שוד)- עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) + 29 לחוק העונשין; החזקת נשק שלא כדין- עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא + 29 לחוק העונשין; שוד בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 402 (ב) + סעיף 29 לחוק העונשין ואיומים- עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק העונשין.
2. על פי כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לפואד בן עדנן סויטו (להלן: "פואד") קיימת הכרות מוקדמת. עובר ליום 19.7.14 במועד שאינו ידוע, הגיע לחזקתם של הנאשם ופואד אקדח 9 מ"מ (להלן: האקדח).
3. ביום 19.7.14 קשרו הנאשם ופואד קשר לשדוד באמצעות האקדח שברשותם את נשקו של השומר (להלן: "המתלון") בעסק לשיווק משקאות באזור התעשייה בכפר מכר (להלן: העסק). במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשם ופואד באותו היום, סמוך לשעה 23:00 לעסק כשהאקדח בחזקתם.
4. הנאשם ופואד התקרבו לעמדת השמירה. בהגיעם לדלת הזכוכית בכניסה לעמדה, כיוון פואד את האקדח לעבר המתלון ששהה אותה עת בעמדה ודרש ממנו להוציא את נשקו. המתלון השיב שאין לו נשק, אז דרך פואד את האקדח ודרש מהמתלון לקום ולפתוח את הדלת.
5. המתלון, מפאת פחדו, פתח את הדלת. אז נכנסו פואד והנאשם לעמדה, תוך שפואד מכוון את האקדח לכיוון המתלון. בשלב זה, נטל הנאשם סכין מטבח בעלת להב באורך 10.5 ס"מ שהיתה מונחת על השולחן בעמדה, כיוון אותה לעבר המתלון, איים עליו ודרש ממנו למסור את נשקו לידם. בהמשך, ערך הנאשם חיפוש על גופו של המתלון, תוך שהוא מאיים עליו באמצעות הסכין. לאחר מכן, ערך הנאשם חיפוש בעמדה, תוך שפואד מאבטח אותו ומכוון את האקדח לעבר המתלון.
6. בשלב מסוים, הגיע אדם נוסף בשם שפיק ח' ברכבו סמוך לעמדה. הנאשם הורה לפואד לירות לעבר הרכב. המתלון ביקש מהם שלא לירות לעברו. הנאשם ופואד יצאו מהעמדה, קרבו אל הרכב, דרשו משפיק לעזוב את המקום, תוך שמאיימים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באמצעות הנפת האקדח לעברו. מפאת פחדו, נסע שפיק מהמקום. לאחר מכן, שבו הנאשם ופואד לעמדה, הנאשם המשיך לערוך חיפוש בעמדה. בשלב זה, איים פואד על השומר כי ישרוף את העמדה ויהרוג אותו.

7. לאחר שהנאשם ופואד לא מצאו אקדח בחיפושיהם בעמדה, הנאשם נטל פלאפון מסוג סאמסונג גאלקסי S5 ומחשב אייפד מיני השייכים למתלונן. לאחר מכן הנאשם ופואד אמרו למתלונן שעשו לו טובה שהשאירו אותו בריא ושלם ונמלטו מהעמדה שברשותם המחשב והטלפון.

8. במעשיו, קשר הנאשם קשר עם פואד לבצע שוד מזויין, החזיקו נשק שבכוחו לירות כדור או קליע שבכוחם להמית אדם בלא רשות על פי דין להחזקתם, גנב בצוותא חדא עם פואד, בעת שהם מזויינים בנשק ובסכין שיש בה לסכן ולפגוע, את המחשב והפלאפון של המתלונן ובשעת מעשה או בתכופ לאחריו או לפניו, איים לבצע מעשה אלימות במתלונן כדי להשיג את הדבר הנגנב, לעכבו אצלם או כדי למנוע התנגדות לגניבה או להתגבר עליה וכן איים עם פואד על אדם באמצעות אקדח בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו ולהקיטו.

טיעוני המאשימה לעונש

9. המאשימה טענה לעניין חומרת עבירת השוד כי הפסיקה קבעה מפורשות שיש להגיב במאסר משמעותי על מעשי שוד וכי אין דרך אחרת להגן על החברה מפני מעשים מסוג זה. נטען כי נקבע שהקלה בענישה במקרים אלה פירושה התאכזרות כלפי חפים מפשע (ת"פ 40247/00 בעניינו של ניר גראפי). נטען כי חומרת העבירה מתבטאת בכך שהנאשם ושותפו בחרו ב"טרף קל", שומר בודד, שאינו חמוש, הנמצא בגפו במקום עבודתו בשעת לילה מאוחרת ואף נהגו בו בהשפלה ובביזוי, כאשר הנאשם ערך חיפוש על גופו וזאת על אף שהמתלונן הפציר בהם שאין ברשותו אקדח. המאשימה הפנתה לפסיקה באשר לגישה המחמירה שיש לנקוט בענישה כלפי מבצעי שוד, גישת בית המשפט העליון לגבי החובה האזרחית להגן על אזרחים מפני פשיעה וביצוע עבירות שוד כלפי קורבנות הנמצאים בגפם במקום עבודתם בשעת לילה מאוחרת.

10. באשר לפרמטרים הרלוונטיים לענישה נטען כי נפגעו הערכים החברתיים של פגיעה בביטחון הציבור ורכושו וביטחון המתלונן ורכושו הפרטי בפרט. עוד צוין שהערכים של הבטחת שלום הציבור והגנה על חיי אדם נפגעו גם לאור כך שהנאשם ושותפו ביצעו עבירות בנשק. נטען שיש להוקיע מהשורש תופעות אלו של הימצאות נשק ברחובות והגעתו לידיים עברייניות על מנת למנוע את הסלמת תופעת האלימות (ע"פ 2839/05 **ראיד קאדר נ' מדינת ישראל**). נטען שלאור החשיבות של הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, ומדיניות הענישה הנהוגה, מתחם הענישה ההולם הוא בין 5 עד 7 שנות מאסר בפועל.

11. המאשימה הפנתה לסעיף 40ט. לחוק העונשין וטענה כי מרבית הפרמטרים התקיימו, דבר המצדיק קביעת מתחם ענישה חמור: התכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, הנזק שנגרם ושהיה צפוי להגרם מביצוע העבירות, האזכרות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו ויכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה. נטען כי פנייה לקריטריונים שנקבעו בסעיף 40יא. לחוק העונשין מלמדת שהענישה צריכה להיות מהרף העליון של מתחם הענישה. ראשית, הנאשם לא עשה כל מאמץ לתקן את תוצאת העבירה ולפצות את המתלונן על נזקיו או להשיב לו את הרכוש ששדד. שנית, לא חלף זמן ניכר מאז ביצוע העבירה. שלישית, לא התקיימו יתר הפרמטרים הקבועים בסעיף 40יא. לחוק שיכלו להצדיק הטלת עונש שלא מהרף העליון של מתחם הענישה. המאשימה הפנתה לקריטריון של הרתעת הנאשם והרתעת הרבים (סעיפים 40ו. + 40ז. לחוק העונשין)

ונטען שרק עונש משמעותי יכול להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות בעתיד ולסייע במיגור התופעה של פגיעה באנשים העובדים בשעות הלילה לצורך פרנסתם. עוד התבקש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי כספי הולם למתלונן.

פסיקה מטעם המאשימה

12. המאשימה הפנתה לפסיקה כדלקמן: ת"פ 11179-04-12 **מדינת ישראל נ' נחמני** (21.5.2013) -

נאשמים שהורשעו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע והחזקת ונשיאת אקדח, לאחר ששדדו סניף בנק באמצעות אקדח יחד עם שני אחרים. הנאשמים חיכו ברכב ואילו האחרים שדדו את הבנק (51,800 ש"ח) באמצעות האקדח (ואף ירו שני כדורים בבנק כי הפקיד התנגד לשוד). בית המשפט הטיל 5.5 שנות מאסר על הנאשם העיקרי שהורשע גם בעבירות נשק ו-4.5 שנות מאסר על הנאשם המשני. צוין כי שני השותפים שנכנסו לבנק נדונו לעונשים של 6 עד 6.5 שנות מאסר בפועל (ת"פ 11170-04-12 **מדינת ישראל נ' אודי בן מאיר עמר** (24.9.2012)). ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין במקרה ת"פ 11179-04-12 נדחה למעט בנושא פסילת רישיון הנהיגה של אחד המערערים.

בע"פ 1804/10 **דוחא נ' מדינת ישראל** (24.11.2010) נאשם שדד, יחד עם אחרים, סניף בנק כשהם רעולי פנים ומצוידים באקדחים. הנאשם הורשע, ללא ניהול הוכחות, בשוד בנסיבות מחמירות, החזקה ונשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט, תקיפה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע. הוא נדון ל-5 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בת"פ 43026-04-13 **מדינת ישראל נ' אסדי** (5.5.2014) נאשם קטין שדד עם אחר חנות מכולת, כשהם רעולי פנים וחמושים ברובה מקוצר ואקדח. נשדדו 2,900 ש"ח וסיגריות. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 5 שעות מאסר בפועל.

בע"פ 3179/13 **עדיאל ווינר נ' מדינת ישראל** (15.6.2015) הורשע נאשם בעבירות של שוד מזוין, נשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט והדחה באיומים. בית המשפט גזר על הנאשם חמש וחצי שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. הערעור נדחה.

13. ביחס לעבירות הנשק הפנתה המאשימה לע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.2011), שם נגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר (במקום 50 חודשים שהוטלו עליו בערכאה דלמטה) בגין החזקת אקדח ומחסנית ובה 9 כדורים. בנוסף, נמצאו 63 כדורים נוספים מוטמנים בחצר. הנאשם הורשע בהחזקת נשק ונשיאתו.

עוד הפנתה המאשימה לת"פ 11904-09-10 **מדינת ישראל נ' מרזוק** (19.5.2011) שם הורשע נאשם בביצוע עבירות של החזקת ונשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. על הנאשם הוטלו 60 חודשי מאסר, מתוכם 48 חודשי מאסר בפועל והיתר על תנאי.

בע"פ 3156/1 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי. בית המשפט העליון לא התערב בעונש שהושת.

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** (22.2.2012) הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק

שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון ל-12 חודשי מאסר ו-12 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את תקופת המאסר בפועל על שנתיים.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

14. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בשני צעירים, כאשר גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות היה מתחת ל-20. נטען שהנזק שנגרם בנסיבות אינו רב, המתלונן לא נפגע פיזית והפלאפון שנגנב ממנו הוחזר לו על ידי הנאשם. נטען כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע קשיים כלכליים ועל רקע גילו הצעיר וקלות הדעת המאפיינת גילאים אלה. נטען כי מדובר ב"בגיר צעיר" וכי הדברים נ-עשו ללא מחשבה וכתוצאה מחוסר בשלות. עוד נטען כי הנאשם ביצע את העבירות תחת השפעת סמים ואלכוהול, אשר נהג להשתמש בהם בתקופה הרלוונטית. נטען שהנאשם עבר הליך שיקומי, מסר בדיקות שתן נקיות והומלץ על ידי שירות המבחן לשלבו בצו פיקוח משך שנה וחצי.

15. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי וכל חייו לפניו. נטען שענישה בדמות מאסר בפועל תהווה מכשול של ממש להליך השיקומי בו החל הנאשם. עוד נטען כי ענישה בדמות מאסר בפועל תפגע במשפחתו של הנאשם, הזקוקה לסיועו בפרנסת בני הבית. נטען כי הנאשם לא עובד מיום מעצרו וכי נוצרו לו חובות למוסדות המדינה. עוד נטען כי הנאשם הודה במיוחס לו בחקירה ובבית המשפט. נטען כי אומנם הנאשם הודה בתום פרשת התביעה, אך זכאי להקלה שכן ההודאה המאוחרת הינה תולדה של כשל בייצוג ולא רובצת לפתחו. עוד נטען שניהול התיק טרם הודאתו, נעשה באופן שפגע בזכות הנאשם להליך הוגן. צוין כי בני משפחתו של הנאשם הם מוסלמים וכי אחיו התגייס לצה"ל לפני מספר חודשים, על אף שאינו חייב. נטען שמדובר במשפחה נורמטיבית הפועלת להשתלבות בחברה הישראלית.

16. באשר לתסקיר שירות המבחן נטען כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברח מיום 16.8.14 ועד ליום 12.11.14 ומאז שוהה במעצר בית עם חלון התאווירות וטיפול בשירות המבחן. נטען כי התסקיר מתאר את הנאשם בצורה חיובית מאוד, מצוין נטילת אחריות מלאה על העבירות על ידו, על הפנמת הקשיים בהתנהגותו ועל הסיכון הנמוך להישנות מעשים דומים בעתיד. נטען שהנאשם הביע נזקקות לטיפול ואף נרתם והומלץ להמשך טיפול, זאת לאחר שסיים תוכנית טיפול בתקופת שחרורו למעצר בית. עוד נטען שהתסקיר ממליץ על פיקוח למשך שנה וחצי, לצד עונש בדמות עבודות שירות. נטען שהמחוקק כיוון לנאשמים כמו הנאשם דנן, עת חוקק את סעיף 40ד. לחוק העונשין וכי הוא זכאי להזדמנות ולא למיצוי הדין חרף העבירות החמורות בהן הורשע. נטען שהנאשם הוכיח בתקופה הממושכת ששהה במעצר בית שמורא הדין חל עליו והעבירות בהן הורשע אינן מלמדות על התנהגותו בשגרה. נטען שהנאשם אף הסכים ונרתם לטיפול שימשך לאחר תום ההליך המשפטי וכי הדבר מוכיח את רצינות כוונותיו בכל הנוגע לשיקום חייו.

פסיקה מטעם הנאשם

17. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 28643-04-14 **מדינת ישראל נ' מקסימוב** (8.2.2015) שם שדד הנאשם יחד עם אחר את מעסיקו. נעשה שימוש בכח ונגנב סך של 5,500 ש"ח. בית המשפט הורה על ביצוע עבודות שירות לאור המלצת התסקיר.

בת"פ 1304-05-14 **מדינת ישראל נ' הלר** (1.4.2015), הורשע נאשם בארבע עבירות של דרישת נכס באיומים, ניסיון גניבה, שוד ושוד בנסיבות מחמירות. לענין השוד, הנאשם נכנס לשני סניפי בנק הדואר והציג פתק ובו דרישה כספית. הנאשם עשה זאת תוך שהוא מצויד בגז מדמיע ושדד סך של 7,800 ש"ח. בית המשפט גזר עליו עבודות שירות לאור תסקיר מוצלח והתמדה בהליך טיפולי.

בת"פ 35891-03-13 **מדינת ישראל נ' קניאל** (1.9.2013) הורשע נאשם בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות וגניבה. הנאשם איים על המתלון באמצעות סכין ואף פגע בו כך שלמתלון נגרמו חתכים בכף היד ושפשוף במרפק. בנוסף, הנאשם הורשע בדרישת נכס באיומים כשאיים באמצעות סכין ונטל פלאפון של אחר ללא רשות. בית המשפט הורה על עבודות שירות לאור המלצת שירות המבחן.

בת"פ 53805-07-12 **מדינת ישראל נ' אינדיאשוולי ואח'** (29.4.2013) הנאשמים הורשעו בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, מעשה פזיזות ורשלנות, ובנוסף נאשם 2 הורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. הנאשמים היו רכובים על אופנוע, הנאשם 1 חטף פלאפון מידי של המתלון שמצידו התנגד ונחבל כך שנגרם לו פצע שפשוף. הנאשמים לא שעו להוראות השוטרים ששהו במקום ונעצרו רק לאחר מרדף מסוכן. על הנאשמים נגזרו עונשים של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים בדיון

18. בדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים ביום 1.7.15 טען ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הודה בהזדמנות הראשונה ולא חסך זמן שיפוטי משמעותי. עוד נטען שלא נלקחה אחריות מלאה היות ובשירות המבחן הנאשם הכחיש את העובדה שהשוד בוצע באמצעות אקדח אמיתי ואת העובדה שהתכנון המקורי היה לשדוד בנק (יצוין כי הנאשם הודה לשאלת בית המשפט כי מדובר באקדח אמיתי - עמ' 29 לפרוטוקול, ש' 17-18). עוד צוין כי שירות המבחן התרשם שהנאשם ניהל אורח חיים עם דפוסים עבריינים. עוד נטען שלגרסת הנאשם בפני שירות המבחן, הנאשם הוא זה שהביא את האקדח באמצעותו בוצע השוד, מביתו. נטען שלא דובר במי שרוצה לשקם עצמו אלא באירוע עברייני שמאחוריו שאיפה ורצון לשדוד נשק שיביא לביצוע עבירות נוספות. נטען שאין לאמץ את המלצות התסקיר וכי המלצותיו מקלות נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירות. נטען כי הטלפון לא הוחזר למתלון אלא שהמכשיר אותר על ידי המשטרה אצל אדם שרכש אותו מבלי לדעת שמדובר ברכוש גנוב. באשר לטיעון לפיו העבירות בוצעו בהשפעת סמים ואלכוהול, נטען שלפי תיקון 113 יש להוכיח טיעון זה בראיות והדבר לא הוכח ולפיכך אין ליתן לו משקל.

19. ב"כ הנאשם טען כי מתחילת העבירה הנאשם אחז בסכין ולא עשה בה שימוש. נטען שהערך החברתי שניזוק מביצוע העבירות נמוך. נטען שמדובר במקרה הקלאסי לחריגה לצורך שיקולי שיקום. נטען שיש מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל עונש של עבודות שירות למשך 3 חודשים ולהימנע מהטלת פיצוי לנוכח העובדה שהעבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים. הנאשם ביקש סליחה והבטיח שלא יחזור על מעשיו בעתיד. הוא הוסיף שחזר בתשובה ואינו משתמש עוד בסמים ואלכוהול.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

20. מהתסקיר עולה כי הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, כאשר לדבריו שהה עם חבריו בעת ביצוע העבירות, שתה אלכוהול ועישן חשיש. לדבריו, פואד הציע לו ללכת לחנות ולגנוב משקאות אלכוהוליים שנגמרו להם והוא הסכים להצעתו. לדבריו, הלך לביתו ליטול את האקדח לצורך תחושת בטחון, כאשר עמוד 5

אז טען כי האקדח אינו אמיתי אלא מצית עשוי ברזל (יזכר כי הנאשם חזר בו מטיעון זה בבית המשפט). נטען כי הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות. צוין שאין לנאשם הרשעות קודמות וכי הוא השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע לפגישות ושיתף פעולה. עוד צוין כי הנאשם החל בתהליך טיפולי במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים בחודש מרץ 2015 וגילה מוטיבציה להמשיך את הטיפול. עוד צוין שבדיקות שתן לגילוי שרידי סם נמצאו נקיות משרידי סם.

21. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום נטען כי להתרשמות שירות המבחן מדובר בבחור הנמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, אשר לרוב ניהל אורח חיים עם דפוסים עבריינים, דבר שבא לידי ביטוי בהתחברותו לנערי שוליים ושימוש בחשיש ואלכוהול בתדירות קבועה. נטען שהנאשם גדל במשפחה מרמה סוציו-אקונומית נמוכה שהתקשתה לספק עבורו את הצרכים הכלכליים. עוד נטען כי קיימים יסודות בריאים בתפקודו, הבאים לידי ביטוי בנטילת האחריות כלפי בני משפחתו ויכולתו לפרנס את המשפחה מגיל צעיר. נטען שניכר שהנאשם מצליח להתחבר להתנהגותו פורצת הגבולות ולכשלונו ההתנהגותי. להתרשמותם, רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה וברמת חומרה בינונית. לסיכומו של עניין, הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכה ימשיך את התהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים. עוד נטען כי להערכתם, כניסתו מאחורי סורג וברח תגרום לרגרסיה משמעותית בהתנהגותו והומלץ להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלונן.

דין והכרעה

22. במקרה דנן מדובר בעבירות חמורות. הנאשם ושותפו בחרו לשדוד את המתלונן- שומר שנמצא לבדו, במקום עבודתו, בשעת לילה מאוחרת ואף איימו עליו, תוך שימוש בסכין ואקדח והשפילו אותו, תוך עריכת חיפוש גופני על גופו ונטילת רכשו.

בע"פ 3907/10 אמיר נעאמנה נ' מדינת ישראל, (23.3.11) נאמרו הדברים הבאים:

"עבירת השוד היא מן הוהתיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד, ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכשו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות. נסיבות אישיות קשות והודאת נאשם בעבירה מהוות שיקולים לקולא. אולם, נותר הצורך החברתי להעביר מסר ביחס לחומרתו של שור מזוין והסיוע לו. כדברי כב' הנשיאה ד' ביניש, "בתי המשפט מצווים להרים תרומתם למלחמה באלימות הקשה שפשתה במקומותינו, להטיל עונשים שיהיה בהם כדי להרתיע עבריינים מפני מעשי אלימות ולהגן על שלומם של אנשים תמימים וחסרי ישע" (ע"פ 2566/04 מדינת ישראל נ' כפיר כהן, 3.11.2004).

23. הערכים החברתיים שנפגעו הינם פגיעה בביטחון הציבור ורכושו וכן הבטחת שלום הציבור והגנה על חיי אדם שעה בה מדובר בעבירות בנשק.

באשר לחומרת העבירות יש לקחת בחשבון את התכנון שקדם לביצוע העבירה והגעת הנאשם למקום כשהוא מצויד באקדח, חלקו הנכבד של הנאשם בביצוע המעשים, הנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, התעללות הנאשם במתלונן והשפלתו- כיוון סכין לעברו, איום על חייו, ערך חיפוש על גופו תוך כיוון אקדח לעברו ונטל רכושו ללא הסכמתו. בנוסף, הנאשם יכול היה להבין את הפסול במעשהו, להימנע ממנו או להפסיקו בכל רגע נתון.

24. לטובת הנאשם עומד גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, נסיבות חייו, הודאתו בביצוע העבירות וחוסן בזמן שיפוטי (אם כי באופן חלקי בלבד נוכח העובדה שההודאה ניתנה בתום פרשת התביעה ולא חסכה זמן רב).

25. מעיון בתסקיר עולה כי אומנם התסקיר ברובו חיובי, אם כי מציין כי הנאשם לרוב ניהל אורח חיים עברייני וכי הכחיש בפני שירות המבחן את העובדה שדובר באקדח אמיתי, באמצעותו בוצע השוד. בנוסף, לא הוכח שהנאשם היה מכור לסמים ולא לכוהול אלא כי נהג להשתמש בתדירות של כארבע פעמים בשבוע. להתרשמותי, המלצות שירות המבחן מקלות נוכח חומרת העבירות. אין גם להתעלם מכך שהעובדות שהובאו בפני שירות המבחן, דוגמת אקדח הדמה הנתען, לא הציגו תמונה אמיתית ושלמה באשר לנסיבות ביצוע העבירות. במקרה שבפני עומדים שיקולי טיפול ושיקום אל מול שיקולי גמול והרתעה. אין להתעלם מהשתלבות הנאשם באפיק הטיפול אליו הופנה, אך יחד עם זאת אין מקום במקרה דנן להימנע מהטלת מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן. כביטוי למאמצי השיקום תוטל תקופת מאסר קצרה יותר לעומת התקופה שהיתה מוטלת אלולא כך.

26. במקרה דנן מתחם הענישה ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 4.5 שנות מאסר בפועל.

27. מכאן, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים כדלקמן:

1. 18 חודשי מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרו מיום 16.8.14 ועד ליום 12.11.14. הנאשם הנדון יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון עד ליום 1.9.15 בשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי, בתנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על אחת מהעבירות בהן הורשע.

3. פיצוי כספי בסך 5,000 ₪ למתלונן אשר ישולם עד ליום 1.12.15.

4. הערבויות שהופקדו והתחייבויות שנחתמו וכן צו לעיכוב יציאה מן הארץ יוותרו על כנם עד לתחילת ריצוי העונש.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, בנוכחות הצדדים.

עמוד 7

דניאל פיש , שופט